Publicerad 2011-11-30 16:33 av Cahaya

Het passion

Eld som rinner
längs med benen
Jag särar dom
att värma dej

Om du vågar
och ej skyr
elden som kan
bränna dej

Flammande
som hetsigt vårbål
sträcker sej
mot solnedgång

Drar jag dej
Så tätt intill mej
Glöden värmer
natten lång

När gryningsljuset
sen så sakta
sprider svalka
till vår kropp

Finnes bara
hög av aska
som vinden sakta
blåser bort

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Cahaya med Poeter.se id #38370 innehar upphovsrätten